

1. - 12. savi

Bronika

Když započal nový školní rok, sešla se celá škola na Mši svatě na Petrově, kde pod klenbou chrámu, byl rok slavnostně zahájen. Po mši svatě vydaly se nové třídy prváků na adaptační kurz, aby mezi sebou našli přátelství, zatímco zbytek studentů se odebral do školních lavic. Tam jsme, jak bývá zvykem, měli třídnickou hodinu, byli seznámeni se školním řádem a podepsali jsme rozličné listiny.

Následující den byl vsutku dlouhý a náročný. Měli jsme devět hodin a poznali jsme nové profesory, kteří nás tímto školním rokem budou provázeti. Na první hodině tělesné výchovy jsme nezháleli — hned jsme běželi dvanáctiminutovku, z čehož nadšení nebylo právě největší. Poté následovala hodina volná a pak náboženství, kde jsme se seznámili s novou sympatickou paní profesorkou. Den završily dvě hodiny výchovy výtvarné, kde jsme měli za úkol kreslit architekturu. Bylo to tuze zajímavé a také jsme si po všech náročných hodinách odpočinuli.

Ve středu, dne třetího, odjely primy A i B na svůj adaptační kurz. My, žáci tercie, jsme však zůstali ve škole a pokračovali ve výuce. Byl nám představen nový pan profesor chemie a také rodilý mluvčí z Nového Zélandu, profesor Trevor Ayson, jenž vyučoval konverzaci v jazyce anglickém.

Čtvrtek přinesl první hodiny jazyka českého, dějepisu i biologie. A též zeměpis, kde jsme byli seznámeni s úkoly, které musíme v tomto roce splnit. Pan profesor Zatloukal, jak již jest jeho zvykem, prokládal výklad svými oblíbenými vtipy a poznámkami a učinily hodinu veselejší.

Pátý den školního týdne přinesl hudební výchovu. Tam jsme se představili novým paním profesorkám a měli jsme tu čest zahrát na boomwhackery. Týden byl završován hodinami druhého cizího jazyka — francouzštiny a španělštiny, kde jsme se učili prvním slovům, jež některým zněla zatím cize, avšak lákavě. Všichni jsme byli rádi, že máme pět dní školy již za sebou.

Po víkendu, začal nový školní týden. Zahájili jsme jej biologií, v níž jsme probírali lidské tělo. Dále následovala občanská výchova, kde nás pan profesor Kubíček seznámil s novými tématy pro letošní referáty. Mnozí z nás již přemýšleli o čem budou psát, jiní zas čekali na inspiraci, která měla teprve přijít.

V úterý jsme se místo vyučování vydali na Brněnskou přehradu. Ó, jak krásný to byl den! Ve dvojicích jsme usedli do kajaků a jako odvážní mořeplavci jsme přejižděli vodní hladinu, jež se při odrazu slunce třpytila jako stříbro. Cestu od Veverí zpět jsme kráčeli pěšky, unaveni, však nadšení. Čas plynul jako voda — a než jsme se nadáli, výlet byl u konce.

Následující den byl opět plný vyučování. Ve fyzice nám pan profesor předváděl pokus s vodou, který se mu, pravda, ne zcela podařil, ale přesto nás pobavil i poučil. Chemie na to navázala úkoly náročnými, leč zajímavými. A když jsme skončili, konala se slavnostní imatrikulace nižšího gymnázia — chvíle, kdy se mladší studenti oficiálně stali součástí naší školy.

Ctvrték přinesl druhou imatrikulaci, tentokrát gymnázia vyššího. Den jsme zahájili hodinami českého jazyka a završili biologii, kde jsme měli tu čest si prohlédnout kost nohy člověka. Bylo to poučné i podivuhodné zároveň.

A konečně — nastal pátek. Ó čtenáři, kdo by neznal ten pocit úlevy, když končí týden, a přesto musíš se zatnutými zuby ještě jeden den přečkat? Den byl plný zkoušení a testů. V matematice jsme psali první test, jehož se mnozí obávali. Chemie byla náročná, plná periodické tabulky, skla i pokusů. Avšak vše jsme zvládli živi a zdraví a na konci dne jsme si konečně mohli říci — přežili jsme první dva týdny nového školního roku! (Už jenom 42 týdnů do prázdnin!)